

پیام شهبانو فرح پهلوی به مناسبت سالگرد درگذشت اعلیحضرت محمد رضا شاه پهلوی

۵، امرداد، ۱۳۹۰ - ۲۷ ژوئن، ۲۰۱۱

هم میهنان عزیزم:

از اینکه در روز پنجم امرداد ماه امسال نیز مانند سال های پیش، در کشورهای مختلف برای بزرگداشت خاطره اعلیحضرت محمد رضا شاه پهلوی، پادشاهی که خدمتش برای پیشرفت ایران و ایرانیان فراموش نشدنشی است گردهم آمده اید یا در درون خانواده ها، در داخل و خارج ایران، از او یاد کرده اید، و نیز از تمام کسانی که در این ۳۱ سال پر درد و غم گذشته در کنار خانواده ما بوده اید از صميم قلب سپاسگزارم.

می دام روزی که تاریخ سال های پادشاهی او را بی حب و بعض بررسی کند در این دنیا نخواهم بود، ولی خوشوقتم که هم اکنون شاهد داوری صحیح هم میهنام در باره دوران پادشاهی او هستم. می بینم عده زیادی از جوانانی که پس از درگذشت شاهنشاه فقید به دنیا آمده اند یا در آن زمان کودکی بیش نبوده اند، امروز با وجود تمام دروغهایی که حاکمان امروزی ایران در باره دوران پیش از «انقلاب اسلامی» می گویند، به خوبی دریافتند که زندگی ایرانیان و موقعیت ایران در منطقه چه بوده است و امروز چگونه است. حتی می شنوم که بعضی از افراد که در هیات حاکمه امروزی ایران مسئولیت هایی به عهده دارند، حتی در میان روحانیون، در مواقعی که جرئت سخن گفتن دارند، می گویند اگر این انقلاب روی نداده بود، امروز به این وضع غم انگیز دچار نشده بودیم.

گفته بودم و بار دیگر تکرار می کنم که به یقین پروردگار او را دوست می داشت که نگذاشت وی شاهد تیره روزی هموطنانش و سقوط ایران در وضع غم انگیز امروزیش باشد.

او چگونه می توانست شاهد مرگ لیلای نازنینیش باشد و نیز چگونه می توانست شاهد مرگ علیرضای عزیزش باشد که زندگی خود را وقف مطالعه فرهنگ باستانی ایران کرد و ایران را به مانند پرش صمیمانه دوست می داشت.

می خواهم بداند که فرزند برومند ش رضا نیز در تمام این سالها زندگیش را وقف میهنش کرده و با وجود تمام مشکلات و گرفتاری ها همراه هم میهنان ایران دوست داخل و خارج در راه آزادی ایران زمین مبارزه می کند.

من چه بگویم موقعیکه می بینم بر مادران و پدران و خانواده های داغدار در ایران چه می گذرد.
-چه بگویم که می شنوم بر زندانیان و شکنجه شدگان در زندان ها چه می گذرد.

-چه بگویم که بر زنان آزاده چه می گذرد.

-چه بگویم که بر خانواده هایی که در فقر و تنگ ستی بسر می برنند چه می گذرد.
-چه بگویم که بر کارگران ایران چه می گذرد.

-چه بگویم از آنچه بر جوانان ایران می گذرد.

ولی اطمینان دارم که در این سال های تیره و تار که بر میهن ما، ایران عزیز می گذرد سر انجام نور بر تاریکی پیروز خواهد شد و ایران بار دیگر سمندر وار از خاکستر خود برخواهد خاست.

از تمام نامه ها و پیام های الکترونیکی محبت آمیز شما عزیزان که از داخل و خارج کشور بدستم رسیده است از صمیم قلب تشکر می کنم.

خداوند نگهدار ایران باد.